

Versiune anonimată

Traducere

C-458/18 - 1

Cauza C-458/18

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

12 iulie 2018

Instanța de trimitere:

Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria)

Data deciziei de trimitere:

5 iulie 2018

Reclamantă:

GVC Services (Bulgaria) EOOD

Pârât:

Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Sofia

ORDONANȚA

nr. 4210

05 iulie 2018

ADMINISTRATIVEN SAD [Tribunalul Administrativ]

Sofia-grad (Sofia-oraș)

[*omissis*]

5 iulie 2018

[*omissis*]

Prezenta procedură se întemeiază pe dispozițiile articolelor 156–161 coroborate cu articolul 83 alineatul (4) din Codul de procedură fiscală și al asigurărilor sociale (Danachno-osiguriteln protsesualen kodex, denumit în continuare „DOPK”).

Aceasta a fost declanșată prin introducerea acțiunii GVC Services (Bulgaria) EOOD împotriva deciziei de impunere nr. R-29002917004916-091- 001 din 1 decembrie 2017, modificată prin deciziile rectificative nr. P-29002917210282-003-001 din 7 decembrie 2017 și P-29002917224182-003-002 din 22 decembrie 2017 ale autorităților de colectare a veniturilor bugetare din cadrul Teritorialna direksia Sofia na Natsionalnata agentsia za prihodite (Direcția Teritorială Sofia a Agenției Naționale a Veniturilor Bugetare).

În opinia Administrativen sad Sofia-grad (Tribunalul Administrativ din Sofia), pentru soluționarea litigiului este necesar să se interpreteze dreptul Uniunii, mai precis articolul 2 din Directiva 2011/96/UE a Consiliului din 30 noiembrie 2011 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre. Administrativen sad Sofia-grad consideră astfel că este util să sesizeze Curtea de Justiție a Uniunii cu o cerere de decizie preliminară referitoare la interpretarea care trebuie dată dispozițiilor din dreptul Uniunii aplicabile în speță.

[*omissis*]

Părți

1. Reclamantă: GVC Services (Bulgaria) EOOD [*omissis*]; **[OR. 2]**
2. Pârât: Direktor na Direksia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Sofia pri Tsentralnoto upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (directorul Direcției „Contestații și practică în materie de impozite și de asigurări sociale” Sofia din cadrul Administrației Centrale a Agenției Naționale a Veniturilor Bugetare).

Obiectul litigiului

3. Litigiul are drept obiect decizia de impunere rectificativă, în măsura în care prin intermediul acesteia, în sarcina unei persoane juridice străine, s-au stabilit datoriile fiscale din distribuția de dividende și din patrimoniul rezultat în urma lichidării.

Situația de fapt

4. Situația de fapt constatată și necontestată de părți în speță este următoarea:
5. Reclamanta este o societate cu răspundere limitată cu asociat unic, cu denumirea GVC Services (Bulgaria) EOOD. Aceasta a fost constituită în temeiul

Legii privind comerțul din Republica Bulgaria. Până la 1 februarie 2016, întregul capital al acestei întreprinderi bulgare era deținut exclusiv de PGB Limited, Gibraltar, o societate constituită în Gibraltar. Societatea bulgară prestează servicii legate de tehnologiile informaționale (servicii IT), printre care se numără: dezvoltarea de soluții informatice pentru anumite probleme notificate și, în acest context, dezvoltarea de soluții de proiectare, de design, testări, asistență prin programe informatice, precum și alte servicii de programare și testare de coduri de programare aferente unor sarcini transmise de directorii departamentului IT din centrala societății-mamă.

6. În perioada 13 iulie 2011–21 aprilie 2016, reclamanta a plătit dividende către societatea-mamă, PGB Limited, Gibraltar, fără să rețină și să achite impozitul aferent acestora, aplicabil în Bulgaria, întrucât a considerat că societatea PGB Limited, Gibraltar ar putea fi calificată drept persoană juridică străină având domiciliul fiscal într-un stat membru al Uniunii Europene.

7. Prin intermediul deciziei de rectificare, s-au stabilit datoriile fiscale aferente impozitului pe dividende și pe patrimoniul rezultat în urma lichidării plătit societății-mamă, reținut la sursă, în cuantum de 930 529,54 BGN, dintre care 669 690,32 BGN reprezintă principalul, iar 260 839,22 BGN, dobânzi de întârziere.

8. Decizia de impunere rectificativă a fost atacată pe cale administrativă la pârât, care a confirmat-o prin decizia nr. 264/19.02.2018. Împotriva deciziei confirmate prin decizia autorității administrative competente, s-a formulat o acțiune în instanță în temeiul articolului 152 alineatul (2) din DOPK și, astfel, s-a declanșat procedura judiciară din fața Administrativen sad Sofia-grad (Tribunalul Administrativ Sofia-oraș).

Argumentele părților

9. Reclamanta susține că dreptul Uniunii se aplică și în Gibraltar, care are statutul unui teritoriu [OR. 3] european, ale cărui relații externe sunt asumate de către Regatul Unit. Aceasta invocă dispozițiile articolului 355 alineatul (3) TFUE și susține că plata dividendelor nu intră sub incidența excepțiilor prevăzute la articolele 28-30 ale Actului privind condițiile de aderare a Regatului Danemarcei, a Irlandei și a Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (JO 1972 L 73, p. 14, denumit în continuare „Actul de aderare din 1972”). În acest context, reclamanta consideră că societatea-mamă îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 2 din Directiva 2011/96. În opinia sa, aceasta poate fi asimilată unei societăți constituite în Regatul Unit și se supune impozitului pe profit în Gibraltar, acest impozit fiind echivalentul *corporation tax* din Regatul Unit, impozit menționat în Anexa I secțiunea B la Directiva 2011/96.

10. Pârâtul susține că Directiva 2011/96 conține o enumerare explicită și exhaustivă atât a societăților (anexa I partea A), cât și a impozitelor (anexa I partea B) cărora li se aplică. Domeniul de aplicare al directivei este stabilit

exhaustiv în aceasta și nu poate fi extins asupra unor societăți care au fost constituite în Gibraltar și care datorează impozit acolo, întrucât nu se admite ca dispozițiile referitoare la sarcinile fiscale să facă obiectul unei interpretări extensive.

Dispozițiile relevante din dreptul național

11. Legea privind impozitul pe profit (DV nr. 105 din 22 decembrie 2006 [...] [*omissis*])

„Articolul 194. (1) Se supun impozitului reținut la sursă dividendele și patrimoniul rezultat în urma lichidării, distribuite (personificat) de persoane juridice de pe teritoriul național în beneficiul următoarelor persoane:

1. persoane juridice străine, cu excepția cazurilor în care dividendele au fost obținute de o persoană juridică străină prin intermediul unui sediu permanent de pe teritoriul național;

2. persoane juridice rezidente, care nu sunt comercianți, inclusiv comune.

(2) Impozitul prevăzut la alineatul (1) este definitiv și se percepe de la persoanele juridice rezidente, care distribuie dividende sau patrimoniul rezultat în urma lichidării.

(3) Alineatul (1) nu se aplică atunci când dividendele sau patrimoniul rezultat în urma lichidării se distribuie următoarelor persoane sau instituții:

1. o persoană juridică rezidentă, care deține participații la capitalul unei societăți, în calitate de reprezentantă a statului;

2. un fond de investiții;

3. [*omissis*] o persoană juridică străină având domiciliul fiscal într-un stat membru al Uniunii Europene sau în alt stat care este parte la Acordul privind Spațiul Economic European, cu excepția cazurilor de distribuire mascată a profitului.” [OR. 4]

Dreptul Uniunii relevant

12. Directiva 2011/96/UE a Consiliului din 30 noiembrie 2011 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre

„Articolul 2

În înțelesul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

a) «societate dintr-un stat membru» înseamnă orice societate care îndeplinește următoarele condiții:

- i) are una dintre formele de organizare prezentate în anexa I partea A;
- ii) în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, este considerată ca avându-și reședința fiscală în statul membru și, în temeiul unui acord privind dubla impozitare încheiat cu un stat terț, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii;
- iii) în plus, plătește unul dintre impozitele menționate în anexa I partea B, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, sau un alt impozit care substituie unul dintre acele impozite;

b) «sediul permanent» înseamnă orice sediu de afaceri stabil situat într-un stat membru, prin care se desfășoară în întregime sau parțial activitatea unei societăți comerciale din alt stat membru, în măsura în care profiturile înregistrate de sediul stabil sunt impozabile în statul membru în care este situat, în temeiul tratatului bilateral privind impozitarea sau, în absența unui astfel de tratat, în temeiul dispozițiilor din dreptul intern.”

13. Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

„Articolul 355

[...]

(3) Dispozițiile tratatelor se aplică teritoriilor europene ale căror relații externe sunt asumate de către un stat membru.”

14. Actul de aderare din 1972

„Articolul 28

Actele juridice ale instituțiilor Comunității care se referă la produsele din anexa II la Tratatul CEE și la produsele care, la importul în Comunitate, sunt supuse unui regim special, ca urmare a punerii în aplicare a Politicii Agrare Comune, precum și actele juridice de armonizare a dispozițiilor naționale ale statelor membre în materie de impozit pe cifra de afaceri [OR. 5] nu se aplică în Gibraltar, în măsura în care, în mod unanim, la propunerea Comisiei, Consiliul nu decide altceva.”

Jurisprudența instanțelor naționale

15. Instanțele naționale nu s-au pronunțat încă cu privire la problema dacă Directiva 2011/96 se aplică societăților constituite în Gibraltar.

Jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene

16. Curtea a stabilit deja în mod repetat că, în temeiul articolului 355 alineatul (3) TFUE, dreptul Uniunii se aplică Gibraltarului. Pentru a garanta o aplicare coerentă a dreptului Uniunii, Curtea a admis cereri de decizie preliminară care aveau drept obiect interpretarea care trebuie dată articolului 29 din Actul de aderare [din 1972], cu scopul de a clarifica întinderea excluderii Gibraltarului din teritoriul vamal al Uniunii [Hotărârea din 13 iunie 2017, Buhagiar și alții (C-267/16, EU:C:2018:26)], precum și prestarea de servicii de către operatori economici stabiliți în Gibraltar către persoane din alte state membre ale Uniunii [Hotărârea din 13 iunie 2017, The Gibraltar Betting and Gaming Association (C-591/15, EU:C:2017:449)].

În opinia instanței de trimitere, în jurisprudența sa, Curtea de Justiție a Uniunii Europene oferă argumente în favoarea admisibilității unei cereri de decizie preliminară privind interpretarea unei dispoziții a Legii bulgare privind TVA-ul.

Motivarea cererii de decizie preliminară

Cu privire la admisibilitatea cererii:

17. Potrivit articolului 267 TFUE, Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe, cu titlu preliminar, cu privire la (a) interpretarea tratatelor; (b) validitatea și interpretarea actelor adoptate de instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii.

Directiva 2011/96 intră în domeniul de competență al Curții de a se pronunța cu titlu preliminar.

Cu privire la întrebările preliminare concrete

18. Obiectivul Directivei 2011/96 este de a scuti de la reținerea la sursă dividendele și alte forme de repartizare a profitului achitate societăților-mamă de către filiale și de a elimina dubla impozitare a acestor venituri la nivelul societății-mamă.

19. Relațiile dintre societatea-mamă și filialele sale din diferite state membre trebuie reglementate astfel încât să nu se încalce normele de concurență ale pieței interne și să nu se defavorizeze grupurile de societăți din diferite state membre în raport cu grupurile de societăți din același stat membru.

20. Pentru a asigura neutralitatea fiscală, este necesar ca profiturile pe care o filială le distribuie societății-mamă să fie scutite de reținerea la sursă. **[OR. 6]**

21. În scopul realizării obiectivelor directivei, s-au adoptat liste de societăți și de taxe și impozite care intră în domeniul de aplicare al directivei, dar aceste liste nu menționează teritoriile europene și taxele și impozitele datorate în cadrul acestora.

22. În contextul prezentat anterior, este necesar să se clarifice dacă Gibraltar este exclus din domeniul de aplicare al directivei, respectiv dacă impozitul la care se supune societatea-mamă în Gibraltar justifică scutirea filialei acesteia de taxa reținută la sursă, percepută în Bulgaria.

Având în vedere considerațiile de mai sus, Administrativen sad Sofia-grad

A HOTĂRÂT:

Adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul articolului 267 primul alineat litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene următoarele întrebări în vederea pronunțării unei decizii preliminare:

1. Dispozițiile coroborate ale articolului 2 litera (a) punctul (i) din Directiva 2011/96/UE și ale anexei I partea A literele (a) și (b) la aceasta trebuie interpretate în sensul că noțiunea „societăți constituite în conformitate cu legislația Regatului Unit” includ și societățile constituite în Gibraltar?
2. Dispozițiile coroborate ale articolului 2 litera (a) cifra (iii) din Directiva 2011/96/UE și ale anexei I partea B la aceasta trebuie interpretate în sensul că noțiunea „corporation tax în Regatul Unit” include și impozitul pe profit datorat în Gibraltar?

[omissis]

DOCUMENT